

Naar man altsaa tilsigter ved det foreliggende Forslag at ophæve de bestaaende Ejendomsskatter, kunde jeg fra dette Synspunkt godt billige Indførelsen af en Ejendomsskyld. Jeg vil ikke sige netop den af Landstinget foreslaaede Ejendomsskyld. Jeg vil ikke binde mig til, at det just skulde være den Form, under hvilken man skulde gennemføre de faste Ejendomsskatter, men kun antyde, at en Ejendomsskyld eller en fast Ejendomsskat under en eller anden Form kunde jeg anse for at være rigtig, hvis man ophæver de nu bestaaende faste Ejendomsskatter. Det er nemlig et Spørgsmaal, om den Ejendomsskyld, Landstinget har foreslaaet i Overensstemmelse med Regeringen, vil komme til at hvile retfærdigt paa Ejendommene. I saa Henseende vil jeg navnlig pege hen paa de smaa Ejendomme, som gentagende have været Genstand for Omtale under de foregaaende Dages Debat. En Ejendomsskyld paa disse har, som paapeget fra flere Sider, den særlige Egenskab, at den foruden at ramme den Værdi, som ligger i Ejendommen, tillige rammer Ejerens personlige Arbejde i meget høj Grad. Der kunde derfor være Grund til ikke at beskatte dem saa højt som de andre Ejendomme. Det er jo ogsaa markeret i Lovforslaget, idet man fra Skatten har undtaget Ejendomme til en Værdi af 3,000 Kr., naar de bebos af selve Ejeren. Man er altsaa enig i, at disse smaa Ejendomme ikke bør behæftes med Skat i samme Omfang som de andre Ejendomme. Men selv om man drager denne Grænse, vil jeg finde det rigtigt, at Ejere af mindre Ejendomme, hvis Værdi ligger over den Grænse, ikke bebyrdes i alt for høj Grad, og jeg kan i saa Henseende sympatisere med den Tanke, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), og som gik ud paa at gøre et Fradrag i Værdien efter en faldende Skala opad, saa at den fulde Skat kom til at indtræde, naar man naaede en vis Værdi, medens mindre Ejendomme bleve beskattede lavere end efter den fulde Værdi. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at naar man vil beskatte de faste Ejendomme og særlig, naar man vil søge at ramme deres Værdi ved en periodisk Vurdering, hvad jeg sympatiserer med, maa man tage Hensyn til, hvorfra den Værdi stammer, som man ved Vurderingen konstaterer og vil ramme ved Skatten. En Værdistigning, der hidrører udelukkende fra Ejerens Arbejde eller fra Arbejde, som han har betalt for at forbedre Ejendommen, bør, forekommer det mig, ikke beskattes

saaledes som til Eksempel en Værdistigning, der hidrører fra de almindelige Konjunkturer paa Verdensmarkedet, fra en almindelig Stigning i Produkternes Pris, altsaa fra Arbejdets almindelig stigende Værdi. En Værdistigning som den sidstnævnte forekommer det mig at maatte beskattes noget højere, og det samme gælder efter min Mening om en anden Værdistigning, som jeg tog Sigte paa som Medlem af Skattekommissionen, nemlig den, som hidrører fra Samfundets Udvikling, fra samfundsmæssige Foranstaltninger, der aldeles ikke kunne tilregnes Ejerens Arbejde eller Kapitalanbringelse. En saadan Forskel i Beskatningen indeholder det foreliggende Forslag jo ikke, og jeg er derfor ikke enig med den høje Regering eller Landstinget i Ordningen af Ejendomsskatterne paa den Maade, det nu er foreslaaet.

Hvad Bygningsafgiften angaar, vil jeg tillade mig at anføre, at denne gamle Skat er efterhaanden kommen til at hvile paa de forskellige Ejendomme paa en ret uretfærdig Maade. Man ser det navnlig her i Kjøbenhavn, hvor Ejendomme paa Strøget ere forholdsvis meget lavere beskattede end dem, der ligge i Udkanter af Byen, og som ikke paa langt nær ere saa meget værd som Ejendommene i den gamle By. At denne Skat afløses af en anden, vil jeg ikke have det mindste imod, og navnlig maa jeg ønske, at den forandres saaledes, at den bliver paalagt i Forhold til den Indtægt, Ejeren kan skaffe sig deraf. Det behøver imidlertid ikke at gaa for sig som her foreslaaet, nemlig ved fuldstændig at ophæve Bygningsafgiften og sætte en Ejendomsskyld i Stedet for. Det kan ogsaa gaa for sig paa den Maade, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds antydede, og som jeg for øvrigt tidligere har tilladt mig at foreslaa som Medlem af Skattekommissionen, nemlig ved, at man overfører hele Bygningsafgiften til Kommunerne. Naar den ikke mere er en Statsskat og heller ikke en Skat, der skal deles mellem Stat og Kommune, men udelukkende skal tilfalde Kommunerne, antager jeg, at man faar en Mulighed for at faa Skatten forandret saaledes, at den kommer til at hvile mere retfærdigt end nu. Men fordi jeg, som sagt, ønsker at faa en Forandring i den Maade, hvorpaa Bygningsafgiften hviler paa de forskellige Ejendomme, kan jeg dog ikke derfor slutte mig til den Maade, hvorpaa Landstinget søger at ordne dette Forhold.

Naar jeg har sagt, at jeg kunde være med til at indføre andre faste Ejendoms-